

B dokumentas

V. Kudirka. Kūrinys, spausdintas „Varpo“ žurnale.

Dėl ko žydai nevalgo kiaulienos?

Anuomet, kada Kristus ant žemės keliavo,
Platindamas tarp svieta šventą mokslą savo,
Sykiu su mokiniais, kaip raštas mums sako,
Į Lietuvos miestelį taipo gi nukako.
Tada žydai surinko savųjų daugybę
Ir taikėsi patrempti mūs Kristaus didybę.
Apsvarstę ir ištarę rodą paskutinę,
Užslėpė vieną žydą, apvertę statinę.
Tad, iš kuopos išlindęs, tarė Kristui rabins,
Tikėdams, kad jo garbę išsyk nugalabys:
-Girdėjom, tu galybę turi neištartą,
Rodai didžius stebuklus, garbę gavai tvirtą.
Parodyki ir mumis stebuklą nors vieną,
Į tave įtikėsim tuoj, kad ir šią dieną.
Matai šitą statinę? Medus joje buvo.
Dabar gi pasakyki, kas į ją pakliuvo? -
Žydelliai labai džiaugės iš išmisto tokio,
Nės rodės, nesulaukę atsakymo jokio,
O rabins tik raizėsi ir rankomis plakė.
„Po statine gul kiaulė,“ - Kristus jam atsakė.
Rodės, kad iš tų žodžių tik juoktis privalo.
Tai gi didis ir mažas juokėsi be galo.
Tik štai iš po statinės išlenda degloji –
Žydams atėmė žadą naujienėlė toji.
Sunku juk netikėti, kada akys mato,
O degloji išlindus ausimis tik krato
Ir žviegdama nubėgo į atvirą lauką,
Kur piemens ganė bandą. Nelaimingą auką
Žydai atrast ketino, šerius nušiūruoti
Ir likusiems našlaičiams tėvą atiduoti.
Ieškojo gana ilgai, bet neatitiko,
O Ickus tarpe kiaulių kaip liko, taip liko.
Dėl to tai žydai nieko nedaro kiaulienai,
Nės Ickaus neatranda da iki šiai dienai.
O svieta visi žino tą žydišką būdą,
Kad žyds žydą nekanda, ar riebę, ar kūdą.

Žydų gyvenimas Lietuvoje. V., 2001.